

F. t. L. om midlert. Udvidelse af Retten til Arbejdsløshedsunderstøttelse.

til efter Forhandling med Arbejdsnævnet at meddele de enkelte Kasser en almindelig Dispensation fra Bestemmelsen i § 15, Stk. 5, naar det samtidig i Almindelighed gøres til en Betingelse, at der inden for det paagældende Fag i de sidste 3 Aar har hersket ekstraordinær Arbejdsløshed i mindst 24 Maaneder. Det er dernæst efter Ministeriets Formening en naturlig Forudsætning for Meddelelse af en saadan Dispensation fra Bestemmelsen i § 15, Stk. 5, at vedkommende Kasse har Dispensation fra Bestemmelsen i § 15, Stk. 4, samt at Kassen har udnyttet den ved Lovforslaget givne Beføjelse til at tillægge de i §§ 1 og 2 omhandlede Personer en udvidet Understøttelsesret.

For saa vidt angaar den økonomiske Rækkevidde af nærværende Forslag henviser man til den som Bilag aftrykte Redegørelse fra Arbejdsdirektoratet, hvorefter Statskassens samlede Udgifter er opgjort til ca. 5,2 Mill. Kr.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Paragraffer bemærkes i øvrigt følgende:

Til § 1.

Man henviser til Bemærkningerne til den tilsvarende Paragraf i Forslaget 1934—35.

Til § 2.

Der henvises til Bemærkningerne til den tilsvarende Paragraf i Forslaget 1934—35.

Man har dog medtaget saadanne Medlemmer, der er uden Ret til Understøttelse, fordi Arbejdsløsheds-kassen som Følge af særlig Vedtægtsbestemmelse er lukket for Udbetaling, jfr. den hertil svarende, af Folketinget vedtagne Ændring til Forslaget 1934—35.

Til § 3.

Man henviser til de almindelige Bemærkninger til nærværende Lovforslag, hvorefter man har fundet det rimeligt, at der gives Kasserne efter dertil af Socialministeren meddelt Tilladelse en Adgang til i Tiden indtil 30. April 1936 at yde Understøttelse paa tilsvarende Maade, som i §§ 1 og 2 omhandlet, til den Gruppe af Medlemmer, hvis Understøttelsesret er bortfaldet i Henhold til Bestemmelserne i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 5. Som i de almindelige Bemærkninger anført er der paa nærværende Tidspunkt ca. 4 600 Medlemmer, som er faldet for den omhandlede Bestemmelse, hvilket Antal maa forventes at ville stige noget i Vinterens Løb. Direk-

toratet har i sine Beregninger bygget paa det Grundlag, at nærværende Bestemmelse vil komme et Antal af ca. 4 500 tilgode. Man har for at begrænse Statens Risiko ment det rigtigt at fastsætte et Maksimum for Statstilskuddet til denne Kategori af Personer, svarende til Statstilskuddet til Understøttelsesbeløbet til det nævnte Antal af 4 500 Personer.

Til § 4.

Man henviser til Bemærkningerne til den tilsvarende Paragraf i Forslaget 1934—35.

Til § 5.

Idet man med Hensyn til Begrundelsen for den foreslaaede Bestemmelse henviser til Bemærkningerne til den tilsvarende Paragraf i Forslaget 1934—35, bemærkes det, at da der stadig er enkelte Kasser, der kun med Vanskelighed kan bære de med en Dispensation fra Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4, følgende betydelige Byrder, har man ment i nærværende Forslag at maatte genoptage den foreslaaede Bestemmelse, dog at man har ment det muligt at nedsætte Maksimum for den foreslaaede Statsstøtte fra de tidligere foreslaaede 3 Mill. Kr. til 1 Mill. Kr.

Til § 6.

Som i Forslaget 1934—35 foreslaas det, at det paalægges Kasserne at bære $\frac{1}{4}$ af deres Udgifter i Henhold til § 1—4, medens Statskassen refunderer Kasserne de $\frac{3}{4}$ af Udgifterne. For saa vidt angaar Statskassens Tilskud til de i § 3, jfr. § 4 omhandlede Udgifter, har man dog udtrykkeligt, jfr. herved Bemærkningerne til § 3, fastsat et Maksimumsbeløb for Statskassens Refusion, nemlig 1 275 000 Kr., saaledes at Kassernes Refusionskrav for saa vidt angaar disse Udgifter vil være at nedsætte forholdsmæssigt, saafremt dette kræves for at holde Tilskuddet inden for den fastsatte Grænse.

Under Hensyn til Kommunernes vanskelige økonomiske Stilling har man dernæst fundet det rigtigt, at Kommunerne fritages for at bære nogen Del af den Arbejdsløsheds-kasserne tilkommende Refusion, saaledes at Forslaget som Helhed vil betyde en Lettelse af Kommunernes Økonomi derved, at Statens og Arbejdsløsheds-kassernes Udgifter i Henhold til denne Lov i stort Omfang vil fritage Kommunerne for øgede Forsørgelsesudgifter.

Til § 7.

Bestemmelsen svarer til § 7 i Forslaget 1934—35.